

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Ing. J. U.**, zast. JUDr. Marií Šupkovou, advokátkou, se sídlem Uherské Hradiště, Moravní nábřeží 1208, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o plný invalidní důchod, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 6. 2007, č. j. 22 Cad 32/2007 – 20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna zástupkyni žalobce JUDr. Marii Šupkové, advokátce, se sídlem Uherské Hradiště, Moravní nábřeží 1208, **s e u r č u j e** částkou 1600 Kč, a bude jí vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 12. 2006, č. X, byl žalobci přiznán od 1. 12. 1999 plný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění ve výši 7074 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí je uvedená konstrukce výpočtu plného invalidního důchodu a dále je v něm uvedeno, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Uherském Hradišti ze dne 11. 5. 2006, je žalobce plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb. od 1. 12. 1999.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, v níž pod bodem II. vznášel námitky proti údajům uvedeným v osobním listě důchodového pojištění. Namítal, že není pravda, že byl od 1. 5. 1999 do 30. 11. 1999 veden jako uchazeč o zaměstnání – NDP.

Poukazoval na to, že správný údaj byl uveden v dřívějším rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2000. Jedná se o období za měsíc 12/1999 a 6 dnů měsíce ledna 2000.

V bodě III. žaloby žalobce uvedl, že od 1. 5. 1999 byl veden na Úřadu práce v Uherském Hradišti, nosil na úřad práce neschopenku, která mu byla hrazena ještě bývalým zaměstnavatelem, protože byl v ochranné lhůtě. V té době pobíral částečný invalidní důchod. V době pobírání částečného invalidního důchodu pracoval ve společnosti G. X S., kdy nemocenská mu byla proplácena do 6. 1. 2000. Od 7. 1. 2000 pobíral částečný invalidní důchod až do přiznání plného invalidního důchodu. Na doporučení lékaře MUDr. H. v březnu 2000 dal pracovní neschopnost na úřad práce. Krátce poté mu byl přiznán plný invalidní důchod. Zaměstnavatel mu poté zaslal v měsíci březnu 2000 přeplatek (zřejmě na dani).

V bodě IV. žaloby žalobce uvedl, že žádá o opravení a uvedení do souladu se skutečností údaje uvedeného v osobním listu důchodového pojištění, který byl součástí rozhodnutí ze dne 15. 12. 2006, tak, že doba od 1. 5. 1999 do 31. 12. 1999 – 245 dnů uchazeč o zaměstnání – NDP – 1000, doba od 1. 1. 2000 do 6. 1. 2000 – 6 dnů, uchazeč o zaměstnání – NDP, doba od 7. 1. 2000 do 16. 8. 2005 – 5701 dnů – dopočtená doba. Navrhoval, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 14. 6. 2007, č. j. 22 Cad 32/2007 – 20, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku vycházel z obsahu správního spisu, z něhož zjistil, že žalobci byl nejprve přiznán částečný invalidní důchod od 10. 7. 1998. Poté, k dalším žádostem žalobce bylo lékařem OSSZ v Uherském Hradišti dne 1. 3. 2000 vysloveno, že žalobce je plně invalidní od 1. 12. 1999. Rozhodnutím žalované ze dne 21. 3. 2000 byl žalobci přiznán plný invalidní důchod od 7. 1. 2000, s tím, že do 6. 1. 2000 mu byly vypláceny nemocenské dávky. Podáním ze dne 20. 3. 2006 žádal žalobce o přezkoumání věci s tím, že plný invalidní důchod mu měl být přiznán již v roce 1999. Soud dále konstatoval, že podle posudku lékaře OSSZ v Uherském Hradišti ze dne 11. 5. 2006 byl žalobce shledán nadále plně invalidním, s tím, že plná invalidita vznikla dne 1. 12. 1999. Soud dále uvedl, že vzhledem ke změně data přiznání je třeba provést nově výpočet a to se všemi důsledky z toho vyplývajícími. Soud dále uvedl, že žalobce byl žalovanou dopisem ze dne 29. 5. 2006 upozorněn na to, že výše plného invalidního důchodu přiznaného od 1. 12. 1999, bude nižší než výše plného invalidního důchodu přiznaného od 7. 1. 2000. Žalobce k tomu podal písemné vyjádření dne 11. 9. 2006, v němž uvedl, že je informován o tom, že nově přiznaný důchod bude v nižší výši, než ten, který dosud pobírá. S tímto vyslovil souhlas a proto bylo vydáno rozhodnutí ze dne 15. 12. 2006. Soud poté dospěl k závěru, že výše dávky byla stanovena v souladu s platnými předpisy, a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal včas kasační stížnost žalobce (dále též jen stěžovatel). Uvedl, že žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2006, kterým byl stěžovateli přiznán plný invalidní důchod od 1. 12. 1999, nesměřovala ani tak do výše dávky, ale do data, od kterého byl tento plný invalidní důchod přiznán. Stěžovatel má za to, že jeho zdravotní stav, zjištěný k 1. 12. 1999 byl obdobný jako stav, který existoval k 28. 4. 1999, kdy rovněž proběhlo posouzení jeho zdravotního stavu na základě předchozí žádosti o přiznání plného invalidního důchodu. Tuto skutečnost dovozuje z faktu, že již v té době pobíral částečný invalidní důchod a nemocenské dávky od svého zaměstnavatele, a to až do doby, kdy mu byl přiznán plný invalidní důchod. To je nakonec zřejmé i z osobního listu důchodového pojištění z 8. 11. 2006. Proto se domáhal svou žádostí ze dne 20. 3. 2006 přezkoumání postupu při posuzování jeho zdravotního stavu. Je pravdou, že v době

od 1. 5. 1999 do 28. 3. 2000 byl veden v evidenci úřadu práce, ale to proto, že jeho předchozí pracovní poměr byl ukončen, tj. z formálního hlediska bylo nutno zaevidovat se jako uchazeč o zaměstnání, přestože pobíral nemocenské dávky v rámci tzv. ochranné doby. Pokud tedy Krajský soud v Brně se při řízení zaměřil pouze na správnost výpočtu výše plného invalidního důchodu a nezabýval se tím, zda neměl být tento plný invalidní důchod přiznán k dřívějšímu datu, pak pochybil a rozsudek by měl být zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Skutečnost, že stěžovatel ve svém písemném vyjádření ze dne 11. 9. 2006 vyslovil souhlas s tím, že jeho nově vyměřený důchod bude nižší, neznamená, že tímto souhlasí s datem, ke kterému byl nově tento plný invalidní důchod přiznán.

Jak plyne z obsahu zápisu ze dne 11. 9. 2006, provedeného OSSZ v Uherském Hradišti a předchozí korespondence stěžovatele se žalovanou, resp. OSSZ, dožadoval se tento hlavně urychleného vydání rozhodnutí ve věci, aby proti němu mohl, v souladu s doporučením náměstka ministra práce a sociálních věcí p. J. H. ze dne 29. 5. 2006 podat žalobu. Žalobou napadené rozhodnutí nakonec bylo vydáno až 15. 12. 2006. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se k podané kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek z hledisek uvedených v ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody uvedenými v kasační stížnosti. Dospěl k následujícím závěrům.

Z obsahu dávkového spisu plyne, že dne 25. 2. 1998 podal stěžovatel žádost o plný invalidní důchod. Na zadní straně žádosti je uvedeno, že výplata nemocenských dávek probíhala naposledy od 13. 3. 1998 dosud s tím, že jednoroční podpůrčí doba skončila 7. 2. 1999. Podle záznamu o jednání OSSZ v Uherském Hradišti ze dne 15. 4. 1998 nebyl stěžovatel shledán plně invalidním, ale jen částečně invalidním podle § 44 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb. a datum vzniku částečné invalidity bylo stanoveno na 15. 4. 1998. Rozhodnutím žalované ze dne 23. 8. 1998 byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod. Podle spisové vložky byl stěžovateli přiznán částečný invalidní důchod od 10. 7. 1998 v částce 3483 Kč. Ze spisové vložky dále vyplývá, že po zápočtu výdělků byl stěžovateli přiznán částečný invalidní důchod od 10. 7. 1998 v částce 3918 Kč.

Další žádost o plný invalidní důchod stěžovatel podal dne 8. 4. 1999. Na zadní straně žádosti je uvedeno, že nemocenské bylo naposledy vypláceno od 15. 2. 1999 do 29. 3. 1999, a dále, že jednoroční podpůrčí doba skončila dne 27. 10. 1999 a nemocenské bylo zastaveno od 30. 3. 1999. Podle záznamu o jednání ze dne 28. 4. 1999 nebyl stěžovatel shledán plně invalidním, ale nadále jen částečně invalidním. Rozhodnutím ze dne 12. 5. 1999 byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod. Další žádost o plný invalidní důchod byla podána dne 23. 2. 2000. Záznam o jednání OSSZ v Uherském Hradišti z roku 2000 se v obsahu dávkového spisu nenachází. Z konceptu rozhodnutí ze dne 21. 3. 2000 plyne, že stěžovateli byl přiznán plný invalidní důchod od 7. 1. 2000 v částce 7094 Kč. Proti tomuto rozhodnutí stěžovatel žalobu nepodal.

V dávkovém spisu se dále nachází protokol o jednání sepsaný dne 20. 3. 2006 na Okresní správě sociálního zabezpečení v Uherském Hradišti. V tomto protokolu je uvedeno: „*Žádám lékaře lékařské posudkové služby o přezkoumání, zda nedošlo při posuzování mého zdravotního stavu dne 28. 4. 1999 k pochybení. Dle posudku lékaře*

OSSZ v Uherském Hradišti jsem nebyl uznán plně invalidní. Na základě tohoto posudku mně pak bylo vydáno dne 12. 5. 1999 ČSSZ Praha rozhodnutí o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Domnívám, se, že již v den posuzování, tj. 28. 4. 1999, odpovídal můj zdravotní stav plné invaliditě, protože jsem současně s pobíráním částečného invalidního důchodu pobíral nemocenské dávky až do doby přiznání plného invalidního důchodu. Jsem přesvědčen, že plný invalidní důchod mně měl být přiznán již v roce 1999. Byl mně však přiznán až rozhodnutím ČSSZ Praha dne 21. 3. 2003 od 7. 1. 2000.

V té době jsem byl již uchazečem o zaměstnání vedeným v evidenci Úřadu práce Uherské Hradiště od 1. 5. 1999 do 28. 3. 2000“.

V záznamu o jednání OSSZ v Uherském Hradišti ze dne 11. 5. 2006 je uvedeno, že jde o mimořádnou kontrolu s tím, že žalobce žádá o zpětné uznání plné invalidity od roku 1999. V tomto záznamu je mimo jiné uvedeno, že stěžovatel byl při jednání OSSZ dne 1. 3. 2000 uznán plně invalidním, a datum vzniku bylo vázáno na konec výplaty nemocenských dávek – 7. 1. 2000. V posudkovém zhodnocení je uvedeno, že podle spisové dokumentace byl uznán částečně invalidním pro onemocnění obou nohou od 15. 4. 1998, při jednání k žádosti o PID dne 28. 4. 1999 nebyl uznán plně invalidním, ale nadále částečně invalidním. Při jednání dne 1. 3. 2000 byl pro toto onemocnění uznán plně invalidním a datum vzniku navázáno na konec výplat nemocenských dávek v pracovní neschopnosti. Datum vzniku této invalidity však lze stanovit ode dne 1. 12. 1999, kdy bylo rozhodnuto o nutném operačním léčení. Z uvedeného záznamu je tedy zřejmé, že datum vzniku plné invalidity je stanoveno na den 1. 12. 1999 a je uzavřeno, že stěžovatel byl i nadále plně invalidní. V záznamu o jednání je dále konstatováno, že účastník řízení byl seznámen s výsledkem posouzení svého zdravotního stavu a byl poučen o možnostech dalšího postupu. Výše uvedené stěžovatel vlastnoručně podepsal.

Dávkový spis dále obsahuje podání stěžovatele a přípisys příslušných orgánů. V podání ze dne 11. 9. 2006, kdy se dostavil stěžovatel OSSZ v Uherském Hradišti je uvedeno: „Na počátku měsíce června 2006 jsem obdržel od náměstka ministra pro oblast sociálního pojištění příjmové politiky a posudkové služby p. J. H. sdělení pod č. j. 2006/31371 – 33, že na základě jednání v souvislosti s mojí žádostí o nové stanovení data plné invalidity se uskutečnilo dne 11. 5. 2006 jednání LPS OSSZ Uherské Hradiště. Lékařka LPS OSSZ nově stanovila datum vzniku plné invalidity na 1. 12. 1999, kdy bylo rozhodnuto o mé operační léčbě. Na základě tohoto posudku vydá ČSSZ Praha nové rozhodnutí o plném invalidním důchodu.

Vydání výše zmíněného rozhodnutí jsem urgoval nejprve telefonicky a poté písemně dne 8. 8. 2006.

Jsem informován o tom, že nově přiznaný důchod bude v nižší výši, než ten, který doposud pobírám. S tímto jsem při telefonickém hovoru s paní J. V. vyslovil souhlas. Nevím, proč tedy vydání nového rozhodnutí nebylo dosud realizováno.

Žádám o okamžité vydání nového rozhodnutí o plném invalidním důchodu.

V případě mého nesouhlasu s vydaným rozhodnutím budu postupovat dle doporučení, které mám od náměstka p. J. H.“. Uvedené vyjádření, respektive protokol, stěžovatel podepsal.

Nejvyšší správní soud především uvádí, že v posuzované věci uvažoval o odmítnutí kasační stížnosti z důvodů uvedených v ust. § 104 odst. 3, případně § 109 odst. 4 s. ř. s., ale přestože daná věc vykazuje určité znaky nepřezkoumatelnosti, rozhodl o tom, že ji meritorně posoudí.

Především je nutno konstatovat, že napadený rozsudek se vůbec nevyjádřil k žalobním námitkám stěžovatele, a již z tohoto důvodu by jej bylo možno považovat za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, k čemuž je třeba přihlížet z úřední povinnosti podle § 109 odst. 3 s. ř. s., což by mohlo vést ke zrušení napadeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Vzdor těmto nedostatkům dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že výše napadený postup by byl z jeho strany formální.

Nutno totiž zdůraznit, že stěžovatel v podané žalobě žádal pouze o opravu tří údajů v osobním listě důchodového pojištění. Samotná žádost o opravu údajů v osobním listě důchodového pojištění bez toho, aby z ní byla dovozována nesprávnost vzniku nároku na dávku, nároku na výplatu dávky či na její výši, nemůže ovšem vést krajský soud k úvaze o zrušení rozhodnutí žalované.

Předmětem přezkumného soudního řízení bylo totiž rozhodnutí o změně dávky vydané žalovanou na základě žádosti stěžovatele ze dne 20. 3. 2006. Jestliže stěžovatel v žalobě nenamítal nic, co by nasvědčovalo nesprávnému posouzení vzniku nároku na dávku či na její výplatu, a neuvedl ani žádnou skutečnost, kterou by zpochybňoval výši přiznané dávky, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že posuzoval-li krajský soud ve svém rozhodnutí výši přiznané dávky plného invalidního důchodu, a přihlížel-li při tom k obsahu dávkového spisu, lze jeho rozhodnutí věcně přezkoumat, i když na žalobní námitky neodpovídá. V této souvislosti Nejvyšší správní soud znovu opakuje, že námitky týkající se opravy údajů uvedených v osobním listu důchodového pojištění bez uvedení jejich dopadu na vznik nároku na dávku, její výplatu či výši, nejsou způsobilými pro úvahy o nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že z podané žaloby nelze dovodit, že by stěžovatel vznášel námitky proti datu vzniku plné invalidity a následně proti datu přiznání plného invalidního důchodu. Z podané žaloby nelze ani při sebevětší snaze dovodit, že stěžovatel nesouhlasil s tím, že mu byl plný invalidní důchod přiznán nesprávně od 1. 12. 1999, ačkoliv žádal, aby mu byl tento důchod přiznán již od 28. 4. 1999.

Ostatně těmto závěrům nenasvědčuje ani obsah správního spisu. Z podané žádosti o změnu dávky ze dne 20. 3. 2006 sice plyne, že se stěžovatel domníval, že již v den 28. 4. 1999 odpovídal jeho stav plné invaliditě, avšak současně uvedl, že je přesvědčen o tom, že mu plný invalidní důchod měl být přiznán již v roce 1999. Navíc u jednání OSSZ v Uherském Hradišti ze dne 11. 5. 2006 byl stěžovatel seznámen s výsledkem posouzení svého zdravotního stavu, tj. s tím, že plná invalidita vznikla dne 1. 12. 1999, a ničeho proti tomuto závěru nenamítal. V podání ze dne 11. 9. 2006 výslovně uvedl, že lékařka OSSZ nově stanovila datum vzniku plné invalidity na 1. 12. 1999, kdy bylo rozhodnuto o jeho operační léčbě, a že na základě tohoto posudku vydá ČSSZ Praha nové rozhodnutí

o plném invalidním důchodu. V dalším odstavci pak uvedl, že je informován o tom, že nově přiznaný důchod bude nižší než ten, který doposud pobírá.

Krajskému soudu tedy nelze vytýkat, že se nezabýval posouzením správnosti data přiznání plného invalidního důchodu, neboť stěžovatel tento důvod v žalobě neuplatnil a z obsahu dávkového spisu lze dovodit spíše to, že bylo zcela vyhověno jeho požadavkům uplatněným v žádosti ze dne 20. 3. 2006.

Kromě toho nutno dodat, že podle dokladu „potvrzení o zaměstnání“ G. X S. a. s., byly stěžovateli vypláceny nemocenské dávky od 1. 4. 1998 do 19. 4. 1998, od 30. 7. 1998 do 11. 10. 1998, od 15. 2. 1999 do 29. 3. 1999 a od 4. 5. 1999 do 6. 1. 2000. Se zřetelem k tomu, že podle § 65 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb. se plný invalidní důchod nevyplácí po dobu poskytování nemocenského, přiznaného na podkladě nemocenského pojištění z doby před vznikem nároku na výplatu, nemohl by být stěžovateli plný invalidní důchod po shora označenou dobu vyplácen, protože za tuto dobu mu bylo vyplaceno nemocenské.

Se zřetelem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost (která byla na samé hranici přípustnosti), věcně přezkoumal, avšak dospěl k závěru, že není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť stěžovatel nebyl s kasační stížností úspěšný, a žalované právo na náhradu nákladů řízení ze zákona nenáleží (§ 60 odst. 1, 2 a § 120 s. ř. s.).

Odměna zástupkyni stěžovatele, JUDr. Marii Šupkové, advokátce, byla stanovena za 2 úkony právní služby po 500 Kč (příprava a převzetí zastoupení a kasační stížnost ze dne 4. 10. 2007 - § 11 odst. 1 b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění od 1. 9. 2006, ve spojení s § 7 bod 2. a § 9 odst. 2 téže vyhlášky) a tomu odpovídající náhrada hotových výdajů 2x 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Celkem tedy 1600 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu